

Sygn. akt II Cz 109/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

SSO Bogumił Goraj

SSO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...) Kasy (...) (...) we W., Banku (...) S.A. w W., (...) S.A. w W., (...) Bank (...) S.A. w W., Spółdzielni (...) w L., (...) Banku (...) S.A. w W.

przeciwko T. S. i K. S.

o świadczenie pieniężne

na skutek zażaleń dłużników

od dwóch postanowień Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 30.09.2012 roku, sygn. akt I Co 3289/11

postanawia:

oddalić oba zażalenia.

Sygn. akt II Cz 109/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu w dniu 30.09.2013 roku wydał dwa postanowienia, w których przysądził własność nieruchomości położonej w B., stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 6,68 ha dla której Sąd Rejonowy w Świeciu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) ((...)) na rzecz A. R. za kwotę 155.000 złotych, która została uiszczona w całości oraz przybicia nieruchomości położonej w B. stanowiącej działkę nr (...) o powierzchni 4,75 ha dla której Sąd Rejonowy w Świeciu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) ((...)) na rzecz D. T. za kwotę 113.000 złotych, która została uiszczona w całości.

W uzasadnieniu obu tych postanowień Sąd wskazał, iż obaj w/o licytanci w terminie określonym przez przepis art. 967 kpc uścili resztę ceny nabycia nieruchomości, dlatego też na mocy art. 998 § 1 kpc Sąd przysądził własność nieruchomości.

Zażalenia na oba te postanowienia, jak wynika z treści zażalenia, wnieśli dłużnicy, domagając się ich uchylenia. Zarzucili oni, iż cena nabycia została uiszczona po upływie ustawowego terminu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie stwierdzić należy, że wprawdzie dłużnicy w tytule zażalenia piszą o jednym postanowieniu z dnia 30.09.2013 roku to jednak jak wynika z treści zażalenia zakresem zaskarżenia objęli oni dwa postanowienia o przysądzeniu własności obu nieruchomości. Podniesiony w zażaleniu zarzut odnosić się będzie, zatem do obu postanowień.

Dłużnicy ograniczyli się jedynie do postawienia wyżej przytoczonego zarzutu nie uzasadniając go w żaden sposób. Jednak z analizy akt sprawy wynika, iż zarówno w przypadku nieruchomości oznaczonej numerem 44/1 jak też 4/1 terminy do uiszczenia reszty ceny nabycia nie zostały przez oby licytantów przekroczone.

Zarządzeniem z dnia 23.08.2013 roku wydanym po uprawomocnieniu się postanowień o przybiciu, wezwano licytanta A. R. i D. T. do uiszczenia reszty ceny nabycia odpowiednio w kwotach 140.840 zł i 103.900 zł. Wezwanie do uiszczenia reszty ceny nabycia licytant A. R. otrzymał w dniu 05.09.2013 roku (karta 262 akt) a wpłaty wymaganej kwoty dokonał w dniu 06.09.2013 roku (karta 264 akt). D. T. wezwanie takie otrzymał w dniu 04.09.2013 roku (karta 261) a uiścił resztę ceny nabycia w dniu 11.09.2013 roku (karta 263). Obu wpłat dokonano na wskazane w wezwaniach rachunki depozytowe Sądu Rejonowego przed upływem dwóch tygodni od wezwań. Oznacza to, iż obaj licytanci uiścili wymagane do uzupełnienia cen nabycia kwoty w terminie ustawowym wynikającym z art. 967 kpc.

Skoro jak wynika z w/o dokumentów znajdujących się w aktach sprawy licytanci uiścili ceny nabycia we właściwym terminie i formie, zarzut podniesiony w zażaleniu uznać należy za bezzasadny.

Wobec powyższego zażalenia dłużników jako bezzasadne na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc i art. 13 § 2 kpc należało oddalić.